

[Formanden.]

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

Mødet hævet kl. 13⁴⁶.

37. møde.

Onsdag den 3. december kl. 13⁵⁰.

Formanden: Den første sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om vaccination mod mund- og klovesyge.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1379).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 95 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 20. marts 1952.

☞ (Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3025).

Sagen sattes til forhandling.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Idet jeg herved har den ære for det høje ting at fremsætte forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 20. marts 1952, vil jeg til indledning give en kortfattet oversigt over den udvikling, der er gået forud for behandlingen i Det europæiske Råd af menneskerettighederne, og dernæst fremsætte nogle udtalelser om konventionens tilblivelse og indhold.

Kampen for individets beskyttelse mod undertrykkelse er gammel som historien, men særlig har menneskerettighederne spillet en rolle for udviklingen af de demokratiske samfund. Jeg kan minde om, at så tidligt som i 1215 har vi i Storbritannien Magna Charta, Habeas Corpus-akten fra 1679 og Bill of Rights fra 1689, og herhjemme har vi så tidligt som i 1282 Erik Glipping's håndfæstning, der bl. a. fastsætter det afgørende, at ingen kan dømmes uden i overensstemmelse med loven — på sin tid et stort retsfremskridt. I De Forenede Stater i Amerika har man uafhængighedserklæringen af 1776, i Frankrig menneskerettighedernes erklæring af 1789, og alle disse historiske dokumenter er milepæle på vejen og baggrund for det, vi er i gang med her. De førte til individets beskyttelse mod despoters lunefulde handlinger og retten til at leve frit i et frit samfund. Dette arbejde nåede en foreløbig kulmination i det 19. århundrede, hvor menneskerettighederne knæsattes i flere forfatninger, således i den norske grundlov af 1814 og den danske af 1849.

Men det 20. århundrede har set et stort tilbagefald. I de diktatoriske stater, fa-scismens og nazismens stater, blev de elementære rettigheder frataget individet. Millioner blev udsat for indespærring og død på grund af deres politiske overbevisning, deres nationale eller racemæssige tilhørsforhold, og vi ved jo, at der også i vor verdensdel stadigvæk er millioner, der savner disse elementære rettigheder. Det, der skete midt i det 20. århundrede, var, at der under krigen rejste sig en harme i den frie verden, og de allierede så det som et af deres vig-